

de
Gouden
Kandelaar

DINGEN DIE GOD BEHAGEN

deel 3

C.R. Golsworthy

Aflevering 163

GODS WELBEHAGEN IN HET GEVEN VAN ZIJN KONINKRIJK

“Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven” (Luc. 12:32).

Een van de wonderbare aspecten van de bediening van de Here Jezus Christus was Zijn vermogen om een machtige waarheid in een paar woorden te zeggen, zodat men van Hem zei: “Nooit heeft een mens zó gesproken, als deze mens spreekt!” (Joh. 7:46). Als de Here spreekt, kunnen meerdere kostbare waarheden samengepakt worden in één simpele zin, zoals in deze zin die de Here sprak tot zijn discipelen: “Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven” (Luc. 12:32).

Gods volk, Zijn kudde

In de eerste plaats stelt dit vers ons voor het feit dat Gods volk door de Heer beschouwd wordt als Zijn kudde. Weet u nog hoe Paulus, toen hij tot de oudsten van de gemeente te Efeze sprak, hen wees op hun verantwoordelijkheid om de kudde van God te hoeden, die God Zich had verworven met Zijn eigen bloed – woorden die heel zorgvuldig gekozen zijn: God verwierf Zich deze kudde met Zijn eigen bloed. Probeer eens te bevatten, probeer eens te begrijpen wat het betekent om de gemeente van God te voeden, te hoeden – Zijn kudde die God gekocht heeft met Zijn eigen bloed.

De Heer hield ervan om over Zijn volk te spreken als Zijn kudde. Hij hield ervan om over Zichzelf te spreken als de Herder. “Ik ben de goede Herder,” zegt Hij in Johannes 10:11. En u weet wel dat Hij in Johannes 10:16 zegt: “Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden

één kudde, één herder.” Een kudde is één van de vele beelden die door de Heilige Geest gebruikt worden om de gemeente te beschrijven. We gaan daar verder niet op in; ik wil alleen zeggen dat er een groot aantal belangrijke waarheden naar voren gebracht wordt in deze ene zin, waaronder de waarheid dat de gemeente de kudde van God is, onder de herderlijke zorg van de Here Jezus. Die waarheid wordt hier even aangestipt.

De hulpeloosheid van Gods volk

Wat ook over de gemeente naar voren komt in deze zin is dat Gods volk gekenmerkt wordt door een persoonlijke hulpeloosheid, een grote zwakheid in zichzelf. En het is Gods bedoeling dat we altijd gekenmerkt worden door een bewuste, misschien angstige zwakheid in onszelf, omdat de Heer hier zegt: “klein kuddeke”. Denk maar eens aan een kudde, een toonbeeld van hulpeloosheid, zwakheid en onvermogen om zich te verdedigen. En het is zelfs geen grote kudde. Het is een klein kuddeke. En de eerste woorden van het vers zijn: “Vrees niet”. De Here heeft een goede reden om dat te zeggen. En ik kan zeggen dat het zo terecht is voor Gods volk om zich onbekwaam te voelen voor zijn roeping in deze slechte, door Satan beheerste wereld. De krachten van deze wereld zijn zo talrijk en zo sterk. En ik herhaal dat ik geloof dat het goed is om onze persoonlijke zwakheid te voelen, als de vertegenwoordiging van de Heer in deze slechte, door Satan gedreven wereld. Het is te veel voor ons om te staan in een wereld als deze. Ik moet deze gedachte blijven herhalen dat we in onszelf armzalig zwak zijn, en zo hoort het ook. Er is een prachtig lied, geschreven door A.W. Marston, waarin hij zegt:

“I nothing have, and nothing am;
That nothing, Lord, is Thine.
Thou shalt be everything to me,
In all things my sufficiency.”

(“Al heb en ben ik niets, O Heer,
Dat niets mag van U zijn.
Mijn alles bent U voor altijd,
In alles mijn genoegzaamheid.”)

Er ligt hier dus een sterke nadruk op de bewuste zwakheid en hulpeloosheid van Gods volk in zichzelf, terwijl we in deze wereld zijn. Als we

ons bekwaam voelen, verdwalen we. We zijn hulpeloze schapen. Ik denk niet dat er een duidelijker beeld bestaat van persoonlijke hulpeloosheid dan een schaap, en zeker een lam. We kunnen van onszelf niets doen. Het is de bedoeling dat we voortdurend en totaal afhankelijk zijn van een kracht buiten onszelf. Ook op die waarheid gaan we niet verder in. Maar het zit in dit vers: “Vrees niet, klein kuddeke.”

Bestemd voor de Troon

Mag ik dan nu een derde waarheid noemen die ook verborgen zit in deze ene simpele zin, en dat is dat de kinderen van de Heer bestemd zijn voor de troon. Hoe hulpeloos en zwak ze zich ook mogen voelen, het is het welbehagen van de Vader om hun het Koninkrijk te geven. Gods kinderen zijn dus bestemd voor de troon, zoals broeder Billheimer schrijft in zijn kostelijke boek, “Bestemd voor de Troon”. Wat een onderwerp! Gods volk is een koninklijk volk.

De Here Jezus hield er zelf van om over deze waarheid te spreken met Zijn discipelen en natuurlijk ook tot de hele gemeente: “Gij zijt het, die steeds bij Mij gebleven zijt in mijn verzoeken. En Ik beschik u het Koninkrijk, gelijk mijn Vader het Mij beschikt heeft” (Luc. 22:28,29). U moet het hele hoofdstuk lezen om de heerlijkheid van dat vers te kunnen begrijpen. Ga maar eens een paar verzen terug. Ziet u wat de discipelen toen aan het doen waren? In vers 24 staat: “Er ontstond ook onenigheid onder hen over de vraag, wie van hen als de eerste moest gelden.” O, ze moesten eigenlijk nog beginnen en lagen nu al met elkaar overhoop over wie de belangrijkste onder hen was! Stel je voor, ze waren die jaren met de Heer opgetrokken en de waarheid was niet tot hen doorgedrongen! Ze waren in aanwezigheid van het licht van de wereld, en toch waren ze in diepe duisternis. Ze dachten dat de Here Jezus een koninkrijk zou gaan stichten in Jeruzalem en dat Hij de Joden op de prominente plaats zou brengen die ze verdienden. We kunnen bijna hun gedachten raden: “Jezus gaat ons op een belangrijke plaats zetten. Onze natie zal worden bevrijd van de Romeinse overheersing.” Ze hadden nog steeds die gedachte en niets wat daar bovenuit ging. Veel verder kwam hun visie niet in die tijd. En toch zegt de Heer een paar verzen later: “Ik heb u een koninkrijk beschikt, zoals de Vader dat Mij beschikt heeft.” Hij stond op het punt een groot werk doen; Hij ging een alles vernieuwend werk doen in die onwaardige harten. Hij ging hun een geestelijke visie geven van een eeuwig Koninkrijk dat niet van deze wereld is, waarin zij de troon van Christus

zelf met Hem zouden delen voor eeuwig en altijd. Zij zouden Zijn heerschappij over alle dingen delen. En de Here ging in hun harten doen wat zo duidelijk nodig was om hen op die roeping voor te bereiden.

De Here heeft over dezelfde waarheid gesproken nadat Hij was opgestaan uit de doden. Na Zijn hemelvaart, Zijn verhoging, toen Hij in de heerlijkheid de troon bestegen had, sprak Hij er opnieuw over. Dezelfde Christus, de Christus van Lucas 10, de Christus van Lucas 22, spreekt opnieuw door Johannes: “Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon” (Op. 3:21).

Deze waarheid, dat wij geschapen zijn om te heersen en dat we verlost zijn om voor eeuwig met Christus te regeren, loopt als een rode draad door de hele bijbel heen. Het zit allemaal in deze zin: “Het heeft de Vader behaagd u het koninkrijk te geven.” Het is zo geweldig als we iets gaan zien van die eeuwige bedoeling, dat eeuwige voornemen van God, om mensen te scheppen, mensen te verlossen, mensen te herscheppen, door de inwoning en de heerschappij van de Heilige Geest, zodat ze geschikte partners van Christus worden in het beheer van Zijn eeuwige Koninkrijk – allemaal in één zin.

Zelfs in het Oude Testament vinden we dit keer op keer. Mijn gedachten gaan naar Jesaja 32:1, waar we een profetie vinden van dit komende Koninkrijk: “Zie, een koning zal regeren in gerechtigheid ...” Maar dat is niet de hele zin. Het hele vers is: “Zie, een koning zal regeren in gerechtigheid en vorsten zullen heersen naar het recht.” O, prijs God! Onze grote Koning der koningen zal Zijn vorsten hebben, Zijn medebeheerders om een algeheel, onmetelijk, eeuwig koninkrijk dat geen einde zal kennen, te beheren. Ook in andere Schriftplaatsen lezen we dat: Daniël 7:18: “Daarna zullen de heiligen des Allerhoogsten het koningschap ontvangen, en zij zullen het koningschap bezitten tot in eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden.” En Daniël 7:27: “En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten: zijn koningschap is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het dienen en gehoorzamen.” Broeders en zusters, ik geloof niet dat er iemand van ons is die al ten volle heeft begrepen wat onze verlossing allemaal inhoudt: “Hem, die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed – en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt” (Op. 1:5,6). Het is waar, Christus heeft ons liefgehad. Het is waar, Hij heeft ons van onze zonden gereinigd door Zijn bloed. Halleluja aan het

Lam, dat geslacht is op de berg Golgotha! Hij heeft ons verlost van onze zonden door Zijn eigen bloed. Maar... Hij heeft ons bovendien tot koningen gemaakt! O, het helpt ons zo veel als we beter zicht krijgen op wat God voor ogen had toen Hij ons verlost en wedergeboren deed worden en wat Hij voor ogen heeft in Zijn handelen met ons, dag aan dag, zoals Hij dat zo trouw doet, omdat we gelijkvormig gemaakt moeten worden aan het beeld van de Here Jezus Christus: "... bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons" (Rom. 8:29). O, er moet heel veel werk in ons gedaan worden. Ik heb de Here gevonden in 1925, maar ik heb het gevoel dat ik nog maar net begin de grootheid, de uitgestrektheid van het goddelijke doel voor verlost zondaren zoals ik binnen te gaan. Och, wat ben ik traag geweest, maar er begint iets tot mij door te dringen. Het is het welbehagen van mijn hemelse Vader om mij een aandeel te geven in het beheer van het Koninkrijk van Zijn geliefde Zoon. Dat troost mij. Het is het waard om door veel beproevingen en vernederingen heen te gaan. Soms moeten we opstaan en tegen de gemeente zeggen: "Ik had ongelijk. Het spijt me." Zulke dingen zijn nodig als het vuil van het zelfleven van Adam uit ons uitgezuiverd moet worden en als het goud van Christus, het karakter van de Koning der koningen, in ons gevormd moet worden.

Gods behagen

Tot dusver heb ik drie belangrijke geestelijke waarheden genoemd uit Lucas 12:32: we zijn de kudde van de Heer, het is de bedoeling dat we ons totaal hulpeloos in onszelf voelen en we zijn bestemd voor een troon. Maar er is nog een waarheid. Er drong iets tot mij door uit Lucas 12:32 dat nog nooit eerder tot me doorgedrongen was en ik geloof dat het iets heel belangrijks is. Misschien dat het u verfrist net zoals het mij verfrist heeft. Kijk wat de Heer hier zegt: "Het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven." Hij zegt niet: "U zult de hoge eer krijgen om het Koninkrijk te bezitten." Dat is op zich waar, maar het is niet wat de Heer hier zegt. Er ligt een andere nadruk in de woorden die de Heer opzettelijk koos in deze zin. De Heer zegt tegen deze discipelen dat Zijn Vader er Zijn eigen persoonlijk behagen in zal hebben om mensen als u en ik te plaatsen naast Zijn Zoon, de verheerlijkte Koning der koningen. Het is niet alleen een eer voor ons om naar de troon gebracht te worden, maar – en daar ligt de nadruk – het betekent blijdschap voor de Vader om een metgezel voor Zijn Zoon te hebben om met Hem de troon van heerlijkheid te delen. Dat is wat me greep – ik had het nog niet eerder gezien, me er

nog niet eerder over verblijd, maar de Here zegt: “Het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven.” Ik werd bijzonder geraakt door de Franse versie: “Votre père a trouvé bon de vous donner le royaume.” God vindt het goed voor Zichzelf om u het koninkrijk te geven. Het maakt Zijn eigen hart gelukkig om een koninklijke metgezel te hebben voor Zijn Zoon, en ons toe te bereiden, ons met het oog daarop te behandelen, om ons naast Zijn Zoon te plaatsen. Het brengt God zoveel vreugde als Zijn Zoon een geschikte metgezel heeft, de gemeente, de overwinnaars, om dit onmetelijke, tijdloze koninkrijk te beheren, het samen met Hem van eeuwigheid tot eeuwigheid te regeren en te besturen. Dat is de visie van de Vader voor Zijn geliefde Zoon. Zijn geliefde Zoon zal een metgezel hebben die uit de diepten gehaald is, die getransformeerd is door oneindige kracht en genade, en tot deze hoge hoogten gebracht om de troon te delen. Dat is wat het hart van de Vader beweegt.

Wat was Abraham gelukkig toen zijn knecht Eliëzer een vrouw vond voor zijn zoon Isaac. Het was niet alleen Isaacs behagen om Rebekka te verwelkomen; het was ook Abrahams behagen dat zijn zoon Isaac iemand als Rebekka had om in zijn tent te verwelkomen, om voor altijd zijn vrouw te zijn. Zo is het ook het behagen van God de Vader om ons tot de troon te brengen. Dat is wat me raakte: het behagen dat de Vader erin heeft om ons tot de troon te brengen.

Daarom moeten we doorgaan, broeders en zusters. De Vader schept er behagen in om met materiaal als wij om te gaan, ons te transformeren, en ons zelfs te maken tot een stralend volk, waardig, voorbereid tot metgezel van de Heiland. Een stralend volk... O, er moet heel wat werk gedaan worden in onze harten. Bent u beschikbaar voor Hem? Zoveel vuil van het zelfleven moet uitgezuiverd worden, misschien in het vuur van de beproeving. Het zij zo. Maar het werk moet doorgaan, niet alleen voor onze eer, maar voor Gods geluk, dat Hij een volk zal hebben dat past bij Zijn Zoon.

Het werk van het kruis

Ik eindig met een gedachte uit Psalm 45. U weet dat deze psalm gaat over de koning en de koningin, een oudtestamentisch beeld van Christus en Zijn metgezel op de troon van het Koninkrijk van de hemel. Het eerste deel van de psalm gaat helemaal over de koning, en het tweede deel van de psalm gaat helemaal over zijn koningin. Vanaf vers 7 lezen we: “Uw troon, o God, staat voor altoos en eeuwig, uw koninklijke scepter is een

rechtmatige scepter. Gij hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid; daarom heeft, o God, uw God u gezalfd met vreugdeolie boven uw metgezellen.” Hoe waar is vers 9 van Christus, de Koning! “Mirre, aloë en kassia zijn al uw klederen; uit ivoren paleizen verheugt u snarenspeel.” Maar kijk hoe het allemaal uitloopt op vers 10, waar de koningin voor het eerst wordt geïntroduceerd: “Koningsdochters zijn onder uw geliefden; de gemalin staat aan uw rechterhand in goud van Ofir.” De koning krijgt een koningin aan zijn rechterhand. Een Koning zal regeren in gerechtigheid en een koningin zal delen in Zijn troon. En over de schoonheid van deze koningin lezen we in vers 12: “Laat de koning uw schoonheid begeren.” Als de Koning Zijn koningin naast Zich ziet, begeert Hij haar schoonheid en heeft die lief. Hij ziet Zijn eigen liefelijkheid in Zijn bruid, de koningin.

En dan zien we in vers 15 een beeld van de manier waarop de koningin haar mooie gewaad, waar de Koning zo verrukt van was, verkregen heeft: “In kleurig geborduurde gewaden wordt zij tot de koning geleid.” Het was een geborduurd gewaad. Dat betekent dat er heel veel steken nodig waren om zo’n gewaad te maken. We zouden kunnen zeggen dat borduren een pijnlijk proces is. De naalden doen ons denken aan de nagels die de handen van onze gezegende Here doorboord hebben. Ze spreken van het lijden van Christus dat in ons wezen moet inwerken en diep moet graven om meer en meer schoonheid te geven aan het kleed van onze eeuwige heerlijkheid, een “geborduurd gewaad”.

Misschien is de naald in uw leven scherp, maar er zit een gouden draad aan vast, een koninklijke draad. “Indien wij volharden, zullen wij ook met Hem als koningen heersen” (2 Tim. 2:12). Het heeft uw Vader behaagd u het koninkrijk te geven, om u en mij tot de troon te brengen. Wat een ongekende genade! Wat een heerlijk doel! Halleluja! Amen.

GODS BEHAGEN IN HET DELEN VAN GEESTELIJKE HEERSCHAPPIJ

“Toen kwam de moeder der zonen van Zebedeüs tot Hem, met haar zonen, en zij boog zich voor Hem neder, om iets van Hem te vragen. Hij zeide tot haar: Wat wilt gij? Zij zeide tot Hem: Zeg, dat deze mijn twee zonen mogen zitten, één aan uw rechterzijde en één aan uw linkerzijde in uw Koninkrijk. En Jezus antwoordde en zeide: Gij weet niet wat gij vraagt. Kunt gij de beker drinken, die Ik zal drinken? Zij zeiden tot Hem: Wij kunnen het. Hij zeide tot hen: Mijn beker zult gij wel drinken, maar het zitten aan mijn rechterzijde en linkerzijde staat niet aan Mij te geven, maar het is voor hen, voor wie het bereid is door mijn Vader. En toen de tien dit hoorden, namen zij het de beide broeders kwalijk. Doch Jezus riep hen tot Zich en zeide: Gij weet, dat de regeerders der volken heerschappij over hen voeren en de rijksgroten oefenen macht over hen. Zo is het onder u niet. Maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, zal uw slaaf zijn; gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen” (Mat. 20:20-28).

We zijn bezig geweest met Lucas 12:32, waar de Heer tot Zijn discipelen zegt: “Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven.” In wat we nu gaan zeggen komen we daarop terug met hier en daar een noodzakelijke aanvulling, een waarheid die moet worden beschouwd naast deze waarheid van het delen van de troon, het deelhebben aan het koninkrijk. En om die waarheid te verwoorden, zullen we proberen een vraag te beantwoorden: wat is geestelijke heerschappij? Wat was het dat de Heer Zijn discipelen bij deze gelegenheid aanbood? En wat is het dat Hij ons vandaag aanbiedt? Het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven. Maar wat is het Koninkrijk? Wat houdt de term ‘geestelijke heerschappij’ in? Dat is onze

vraag. Wat betekent het om de troon met Christus te delen? Wat zijn de vereisten? Wat voor voorbereiding, wat voor opleiding is er nodig voor degenen die vorst willen zijn met de Koning in Zijn koninkrijk? Wat is de weg om dat te bereiken? Het waren liefdevolle woorden die de Here Jezus tegen Zijn discipelen sprak: “Het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven.” In principe herhaalde de Here die boodschap in Openbaring 3:21 toen Hij zei: “Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon.” Mooie woorden, een adembenemende openbaring. Maar het is de erfenis van de christenen; de bijbel staat er vol van. Dat is waar God ons naartoe brengt, in Zijn onvergelykelijke genade. Dat is wat Hij vanaf het begin voor ogen had.

Het wezen van geestelijke heerschappij

Nu herinner ik mij dat toen ik dit voor het eerst hoorde, het me niet veel zei. Het kwam niet overeen met mijn voorstelling van geluk. Het was zeker niet mijn ambitie om op een gouden troon te zitten met ontelbare dienaren om me heen om voor mijn welzijn te zorgen en voor mij te draven op mijn bevel. De reden waarom het me niet veel zei was natuurlijk dat ik op dat moment niet snapte wat het wezen is van geestelijke heerschappij. En dat is wat we hier voor ogen hebben: geestelijke heerschappij. Het is een geestelijk koninkrijk. Het is veel, veel groter dan wat we met menselijke termen, menselijke maatstaven of menselijke indrukken kunnen omschrijven. “Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben” (1 Cor. 2:9). Deze heerschappij, dit delen van de troon, is een geestelijke zaak. En onze ideeën over heerschappij zijn hopeloos ontoereikend. Maar misschien worden onze gedachten over dit zo belangrijke onderwerp wat gecorrigeerd en bijgestuurd door naar dit gedeelte in Mattheüs 20 en nog een paar andere, vergelijkbare Schriftgedeelten te kijken.

Ons antwoord op de vraag wat geestelijke heerschappij is, kunnen we in één korte zin samenvatten door te zeggen dat het het volledig tegenovergestelde is van het puur menselijke idee over heerschappij, niet alleen iets wat er een beetje van afwijkt, maar ik benadruk, het volledig tegenovergestelde van het menselijke idee. De Here zegt: “Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des HEREN. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn

mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten” (Jes. 55:8,9). Hoeveel hoger is dat: zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde? Kunt u dat meten in kilometers of mijlen? Zodra de Geest ons aangaande deze dingen begint te onderwijzen en ons de werkelijke waarden ervan begint te tonen, worden we geconfronteerd met iets dat oneindig veel hoger is dan ons natuurlijke verstand ooit zal kunnen bevatten. En in feite is het wat we al zeiden: in dit geval het volledig tegenovergestelde van het menselijke idee over deze zaak.

Een gezindheid om te dienen

De moeder van de zonen van Zebedeüs komt met haar twee zonen, Jacobus en Johannes, bij de Here Jezus Christus met het verzoek dat de een aan Zijn rechter- en de ander aan Zijn linkerzijde komt te zitten in Zijn luisterrijke koninkrijk. Ze dachten dat ze in aanwezigheid waren van de koning op wie de hele natie al eeuwen had gewacht. En ze hadden dit menselijke beeld van de koning op de troon. Het volgende woord (Statenvertaling) is “Maar” – we krijgen iets schokkends te horen, ziet u. Jezus antwoordde en zei: “U weet niet wat u vraagt. Het beeld dat u heeft van uw zonen die aan de rechter- en linkerzijde van de koning op de troon zitten, is helemaal verkeerd. U komt op een terrein dat u niet begrijpt.” En dan vinden we de sleutel tot deze hele zaak. De Here brengt deze naar voren in het midden van vers 22. In het parallelle gedeelte in het Evangelie van Marcus staat: “Gij weet niet, wat jij vraagt. Kunt jij de beker drinken, die Ik drink, of met de doop gedoopt worden, waarmee Ik gedoopt word?” (Marc. 10:38). De sleutel is dat de Here Jezus tot de troon verhoogd zou worden door de doop van Golgotha. Dat is de grote afdaling in dood en begrafenissen, en de grote verrijzenis in de kracht van de opstanding. De Here legde het op dat moment niet allemaal uit, maar we weten zeker dat dat in Zijn hart was toen Hij die vraag stelde: “Kunt jij de beker drinken, die Ik drink, of met de doop gedoopt worden, waarmee Ik gedoopt word?” Dat moet hen opgeschud hebben. Maar ze hielden vol; deze ambitie begon hen echt te pakken te krijgen en te beheersen. Zelfs toen de Here dat gezegd had, zeiden ze: “Wij kunnen het.”

Dan spreekt de Heer over de wil van de Vader in deze zaak. En Hij legt uit dat het de vorsten van de naties zijn, de hooggeplaatsten van deze wereld, mannen met kracht en macht, die gezag uitoefenen, mensen onder de duim krijgen en houden. “Zo is het onder u niet”, zegt de Heer. Maar “wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn, en wie onder u de

eerste wil zijn – dat is zelfs nog groter dan groot – die zal uw slaaf zijn.” Dan drukt de Here Zijn hartstochtelijke gevoelens uit. Hier zien we de aard, het wezen, de gezindheid van de Messias zelf, ja, van de grote Koning der koningen zelf: “Gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.” Hij is niet gekomen met de ambitie om gediend te worden in deze wereld, en ik denk ook niet in de toekomstige wereld. Zijn gezindheid is een gezindheid die anderen dient in hun noden. Dat is de gezindheid van de Koning der koningen. Hij kwam om Zich op te offeren door te dienen. Dat is de gezindheid van de Meester, de werkelijke Meester van iedereen. Hij kwam om een dienaar van allen te zijn in die mate dat Hij, de Here Jezus, Zijn leven gaf als losprijs voor velen. Dat is de houding van onze Meester. Ik denk dat we kunnen zeggen dat dat de sfeer is van deze troon die ons aangeboden wordt als de Here zegt: “Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon” (Op. 3:21).

Heeft u daar ooit over nagedacht, dat de Here niet kwam om gediend te worden? Het was goed geweest als Hij gediend zou zijn – o, verdiende Hij het niet dat Zijn hele schepping aan Zijn voeten lag om voor eeuwig Zijn gewillige, liefhebbende vazallen te zijn, voor wie het een vreugde was Zijn hart te behagen, Hem alles te brengen wat Hem vreugde geeft; wat Hij maar wil, Hij moet het krijgen. Maar dat was niet Zijn gedachte. Als we Hem tijdens aanbiddingssamenkomsten de aanbedding brengen die Zijn Naam toekomt, ontvangt Hij die, maar dat was niet Zijn ambitie, niet wat Hij als eerste in gedachten had. De gezindheid van de Meester is om te geven, tot het uiterste te dienen, onvermoeibaar en onbepaald. Zijn passie is om weg te geven; dat is Zijn gezindheid. Zijn ambitie is niet om zich dingen te vergaren, zelfs geen belangrijkheid of, ik zou willen zeggen, zelfs geen eer. Hij had daar Zijn hart persoonlijk niet op gezet. Hij had er Zijn hart op gezet om een slaaf te zijn voor iedereen in nood.

De toebereiding voor de Troon

Nu hebben we die vraag gesteld: wat is de toebereiding? Hoe kunnen we onszelf erop voorbereiden om samen met Christus Zijn troon te delen? Wie zijn de overwinnaars? Het antwoord kunnen we vinden in een ander Schriftgedeelte dat over dit onderwerp gaat, Filippenzen 2:5: “Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was.” De overwinnaars zijn diegenen die de gezindheid van de Meester hebben, deze passie om

lager, lager en nog eens lager te gaan in het dienen van anderen. De Here Jezus kwam niet om gediend te worden, maar om te dienen, en wel in die mate dat Hij Zijn leven gaf voor ellendige, onwaardige zondaars die de hel verdienen. Hij kwam om Zichzelf weg te geven, om Zijn bloed uit te gieten, om Zijn leven uit te gieten voor diegenen die Hem kruisigden. En toebereiding voor de troon zal langs deze lijn zijn: die gezindheid van Christus te leren, te ontvangen en te laten zien.

Hoe diep is die passie om een dienaar van allen te zijn in ons terecht gekomen? Zijn we nog steeds bezig op te klimmen met persoonlijke ambities? Of zijn wij zo dat we ons buigen, lager en lager, om iemand te kunnen helpen? Dit is revolutionair, broeders en zusters, en dit is de reden dat de Here tegen twee van Zijn discipelen, Jacobus en Johannes, en hun moeder zei: “Jullie weten niet wat je vraagt. Als jullie verwantschap, gemeenschap met Mij willen, een plaats bij Mij in Mijn koninkrijk, zijn jullie dan in staat de beker te drinken die Ik gedronken heb en gedoopt te worden met de Golgotha-doop waar Ik mee gedoopt ben?” We krijgen dus in Mattheüs 20 duidelijk onderwijs aangaande dit onderwerp uit de mond van Christus zelf. Geestelijke heerschappij brengt tot het uiterste dienen met zich mee, de laagst mogelijke plaats innemen en daar blijven. Het betekent een passie hebben om anderen te dienen, niet een passie om mensen van alle kanten te laten komen om in mijn behoeften te voorzien. Het is andersom, zoals we al zeiden: het is een passie om in de noden van anderen te voorzien, volledig andersom.

En ik geloof dat dat een verklaring geeft van Romeinen 12:2. We hebben die grote roeping in Romeinen 12:1: “Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke eredienst.” Dan staat er in vers 2: “En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken.” Hier gaat het om – de vernieuwing van uw denken. De Geest moet alles vernieuwen: ons denken, onze normen en waarden, ons begrip van wat betamelijk is, enzovoort. Het moet allemaal door een doop heen gaan, een begrafenis van de oude ideeën, en een implantatie, een inbranden van een nieuw begrip, een nieuw waardeoordeel, nieuwe inzichten in wat uiteindelijk wenselijk is.

De weg naar beneden tot de Troon

Het antwoord op onze vraag: wat is geestelijke heerschappij? wordt dus duidelijk gegeven in Mattheüs 20. Maar bovendien hebben we het

beste voorbeeld hiervan in Christus zelf. Kijk nog eens naar dat prachtige gedeelte in Filippienzen 2. Het begin van het hoofdstuk leidt tot een heerlijk beeld van de hoog verheven Christus, die de Naam heeft boven alle namen, een Naam voor wie elke knie zal buigen. Het leidt, zoals we heel goed weten, tot die prachtige openbaring van Christus op de troon. En wat was de weg ernaartoe? Wat moest eraan voorafgaan? In vers 5 staat: “Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was.” Zelfs door de woordvolgorde, eerst “Christus” en daarna “Jezus”, wordt de vraag beantwoord. Hij is Christus, de koninklijke naam, gevolgd door de menselijke naam, Jezus. Daarna lezen we: “Die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht.” Hij was zo groot dat Hij er niet naar hoefde te streven gelijk te zijn aan God. Het was niet nodig. Hij maakte al deel uit van de eeuwige almachtige Drieëenheid; het was al Zijn deel. En dan staat er in vers 7: “... maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen.” Realiseren we ons dat dat eerste gedeelte van vers 7 slaat op wat er plaatsvond voordat de Here Jezus in deze wereld kwam? Zijn entree in deze wereld wordt pas in het laatste gedeelte van het vers genoemd. In het eerste gedeelte gaat het over de Here Jezus die in de hemel een positie inneemt ten opzichte van Zijn Vader voordat Hij in de wereld kwam als mens. Hij ontledigde Zichzelf en nam de gestalte van een dienstknecht aan. Het woord dienstknecht is een vertaling van het Griekse woord ‘doulos’, dat eigenlijk levensslaaf betekent. Er staat dus: “Hij heeft de gestalte van een levensslaaf aangenomen.” Hij nam de positie in een bereidwillige levensslaaf te zijn van Zijn Vader, zelfs voordat Hij vlees werd en deze wereld binnenkwam. Daarna is Hij “aan de mensen gelijk geworden”. Dan gaat Hij lager en nog lager (vers 8 en 9): “En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich veronderd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken.” Vanwege dit alsmaar lager gaan – eerst een levensslaaf van Zijn Vader, bereid om te gaan, bereid om de prijs te betalen, dan binnengaand in de hemel, dan de hemel verlatend en binnengaand in de wereld en op aarde gehoorzaam aan de wil van Zijn Vader, elke dag dat Hij leefde, gehoorzaam tot de dood, ja, tot de dood van het kruis – heeft God Hem uitermate verhoogd. U ziet dat in Zijn geval de weg naar de troon een weg is van slavernij, niet alleen aan Zijn Vader, maar Hij was ook bereidwillig om ons te dienen, om in onze diepste nood te voorzien vanuit de overvloed van Zijn genade.

Hoe lager hoe groter

Is het u in Matteüs 20 trouwens opgevallen dat de Here zei: “Maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, zal uw slaaf zijn.” Dat is de omgekeerde wereld. Het is nederig om een dienaar te zijn, maar nog nederiger om een slaaf te zijn. Dat komt heel duidelijk naar voren in de oorspronkelijke Griekse woorden die in deze tekst gebruikt worden: groot zijn, betekent een dienaar zijn; nog groter worden, betekent nog lager gaan en een slaaf worden, een levensslaaf. Dat is iemand die geen eigen bezittingen heeft en niets voor zichzelf heeft. Hij is er alleen voor het welzijn van anderen, om te voorzien in hun noden. Een levensslaaf heeft geen cent en geen vooruitzichten voor zichzelf. Dat zijn de groten in het Koninkrijk, broeders en zusters. Dit is de gedachte waaraan we onszelf proberen te herinneren; we vragen de Heer om deze gedachte weer midden in ons leven te brengen. De weg naar de troon is de weg van bereidwillig, voortdurend, blij dienen van anderen. Daar gaat het om. Het is niet een zaak van opklimmen tot de troon. In dit geval dalen we af tot de troon. En ik geloof dat zij die het laagst afdalen degenen zijn die het meeste gezag zullen hebben in geestelijke dingen.

Het Lam op de Troon

In Openbaring 5 wordt de vraag gesteld: wie is waardig om de boekrol met de zeven zegels te openen? En de daarop volgende hoofdstukken in Openbaring laten zien dat dat boek het boek is over de bestemming van de mensheid. Het openen van het boek met de zeven zegels betekent dat aan de mensheid haar uiteindelijke bestemming wordt bekendgemaakt. Wie is waardig om dat boek te openen? Wat een enorme roeping is het om de bestemming van de mens te ontvouwen! Het is het Lam. We zouden kunnen zeggen dat degene die het boek van de bestemming van de mens zal openen de Persoon is die ononderbroken de aard heeft van een lam. Het is het Lam dat op de troon van God zit.

Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, broeders en zusters. “Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon,” staat er, en let dan op wat erop volgt: “... gelijk ook Ik heb overwonnen.” Wij overwinnen zoals Hij overwonnen heeft; Hij overwon door het kruis, door neer te dalen tot onbeschrijfelijke nietsheid en schande. Dat is de reden waarom God Hem uitermate heeft verhoogd en Hem de naam boven alle namen gegeven heeft.

Mag ik uw aandacht ook vestigen op Jesaja 42, dat dezelfde waarheid voor ons naar voren brengt. Dit is een van de duidelijkste profetieën van de profeet Jesaja over de komende Koning (vers 1): “Zie, mijn knecht.” De Koning wordt meteen in de eerste woorden van het hoofdstuk geïntroduceerd en wel als knecht, “die Ik ondersteun.” En “ondersteun” betekent precies wat het woord zegt, namelijk dat er iemand omhoog gehouden wordt. “Zie, mijn knecht, die Ik ondersteun; mijn uitverkorene, in wie Ik een welbehagen heb. Ik heb mijn Geest op hem gelegd.” En dan staat er: “Hij zal de volken het recht openbaren.” Hij zal de rechtvaardige Koning zijn, die Zijn onderdanen weldoet. Hij zal de volken het recht openbaren. En let nu op de manier waarop Hij beschreven wordt: “Hij zal niet schreeuwen noch zijn stem verheffen, noch die op de straat doen horen.” Dat is vreemd. Hij geeft er de voorkeur aan om te zwijgen. Hij wil niet altijd Zijn stem laten horen. En dan gaat het verder: “Het geknakte riet zal hij niet verbreken.” Er had misschien een muziekinstrument van dat riet gemaakt kunnen worden, maar nu is het geknakt, dus is het niets meer waard. Toch zegt de Heer niet: “O, dit is niets.” Dat is niet Zijn houding – iets weggooien dat niet goed functioneert. Houd dat vast, broeders en zusters. We komen hier nog op terug.

Dan staat er: “En de kwijnende vlaspit zal hij niet uitdoven.” De vlaspit produceerde de vlam van een olielamp. Soms werd die vlaspit vuil en was de vlam daardoor niet helder meer. En de neiging van sommigen was dan om de rokende vlaspit uit te doven: “We willen die rook niet. Weg ermee!” Maar de Here Jezus doet dat niet zo snel. Als het enigszins mogelijk is om de vlaspit te reinigen en te verbeteren, dan heeft dat Zijn voorkeur boven hem af te danken. Zo is de Koning. En wie zo’n hart hebben, zijn koninklijke christenen.

Er zijn christenen die altijd hun stem willen laten horen. Maar hier staat over de Koning zelf: “Hij zal niet schreeuwen noch zijn stem verheffen, noch die op de straat doen horen.” Ik denk dat we hier het beeld hebben van een persoonlijke voorkeur voor stil en rustig zijn boven op de voorgrond treden.

Het is zo gemakkelijk om geknakt riet af te breken, om snel de fouten, zwakheden en onvolkomenheden van anderen te ontdekken en te beoordelen. We praten graag over zulke mensen en wijzen ze af, omdat ze fouten hebben. Dat is niet de houding van de Koning. En hoe makkelijk doven we rokende vlaspitten uit: “Doe hem uit! Verspil je tijd er niet mee!” Als de Heer zo met u en mij om was gegaan, waar waren we dan gebleven? We zijn allemaal geknakt riet geweest, dat een onzuiver,

misschien zelfs een onwaardig geluid voortbracht. Maar heeft de Heer ons weggegooid toen Hij merkte dat we zo waren? Ik denk het niet. Ieder van ons is een rokende vlaspit geweest; we hebben geen helder licht gegeven. Maar heeft de Heer ons afgedankt? Hij heeft oneindig veel geduld met geknakt riet en oneindig veel geduld met rokende vlaspitten en een voorkeur voor verborgenheid boven te koop lopen met jezelf.

Dit zijn dus karaktereigenschappen van de Koning. Dit zijn eigenschappen van geestelijke heerschappij. Dit is, samengevat, wat we lezen in Mattheüs 20 en ook in Filippenzen 2: buigen voor anderen, niet ons opdringen aan anderen, maar ons vernederen voor anderen in volkomen dienstbaarheid. Gods koningen zijn van die aard, broeders en zusters. En ik geloof dat de Heilige Geest daar mee bezig is in u en mij, om ons geschikt te maken voor partnerschap met de grote Levensslaaf zelf. Hij legt die geest van heilig, nederig slaaf-zijn in ons. Hij prent die in ons. Dat is nodig.

Onwaardige mensen dienen

In Johannes 13 lezen we dat prachtige verhaal over de Here Jezus die de voeten van Zijn discipelen wast, een verbazingwekkend tafereel dat geheel in overeenstemming is met wat we besproken hebben. Maar kijk hoe het verhaal begint in vers 3: “Hij, wetende, dat de Vader Hem alles in handen had gegeven ...” We zouden het met andere woorden zo kunnen formuleren: “Jezus, wetende dat Hij door goddelijk besluit bestemd was om te regeren ...” En wat deed Hij? Hij stond op van de maaltijd, legde Zijn klederen af, nam een handdoek en omgordde Zich ermee. Daarna goot Hij water in het bekken en begon de voeten der discipelen te wassen, en af te drogen met de doek waarmee Hij was omgord. Dat derde vers greep mijn hart: Jezus, die wist dat Hij was bestemd voor de troon, deed iets. Hij deed iets dat volledig naar de aard van de troon was, iets waardoor de aard die de troon karakteriseert uitgedrukt werd. Hij nam een doek en omgordde zich ermee. Hij goot water in het bekken. Hij riep niet een stel knechten om dat voor Hem te doen. Hij moest zelf die doek zien te vinden, pakte die en deed hem om Zijn middel. En Hij was het die het water in het bekken goot. Dat is volkomen dienen, volkomen slaaf-zijn voor mensen die volkomen onwaardig zijn en die zich elke dag in Zijn bij-zijn volkomen onwaardig gedroegen. Hij boog Zich neer aan hun voeten, omgord met een doek, en Hij waste hun voeten. Heeft u opgemerkt dat deze voetwassing van Zijn discipelen aan het begin plaatsvond van dat

kostbare gedeelte in het Evangelie van Johannes, hoofdstuk 14, 15 en 16, waar de Heer aan Zijn discipelen de diepe dingen van Zijn hart, Zijn volle doel ontvouwt? Tot op dit moment had Hij onder de mensen van de wereld gediend. Maar nu verzamelt Hij een paar mensen om Zich heen die interesse beginnen te tonen in wat Hij wil zeggen, en gedurende deze drie hoofdstukken, 14, 15 en 16, heeft Hij ze bij Zich. En Hij toont hun nu hun roeping, dat wat Hij al voor hen in gedachten had sinds Hij hen voor het eerst ontmoette en tot hen sprak over Zijn Koninkrijk. Nu heeft Hij hen bij Zich.

Maar wat ik wil overbrengen is dit: wat Hij met woorden zei, leidde Hij in met iets dat Hij deed, met een handeling. En in die handeling vat Hij samen, in het kort, wat Zijn volle plan is voor deze uitverkorenen. Hij laat hun zo duidelijk zien dat ze er niet meer omheen kunnen, wat het eeuwig voornemen is, Vader, Zoon en Heilige Geest, voor het menselijk wezen.

We hebben tot op zekere hoogte het antwoord gegeven op de vraag wat geestelijke heerschappij is en wat de weg ernaartoe is. De gedachte dat ik zal zitten in luisterrijke lichten en veel vertoon maakt mij niet bang meer. Dat was een kinderlijke gedachte die ik had – vertoon, pracht en praal. Dat was mijn associatie met heerschappij – wat was ik dwaas. Wat moest mijn denken vernieuwd worden, zoals in Romeinen 12:2 staat. Maar nu heb ik iets in mijn hart. Ik wil nederigheid leren, meer nederigheid, meer bereidwillige, spontane dienstbaarheid voor volkomen onwaardige mensen. Dat wil ik leren. Ik wil het geheim leren om de handdoek te pakken en de voeten te wassen van wie mij ook maar de eer geeft om dat te doen. Dat is geestelijke heerschappij.

Inderdaad, die zonen van Zebedeüs hadden een volkomen verkeerd idee, maar ze wisten niet wat ze vroegen. Maar de Here Jezus zei: “Die onder u de minste is, zal de grootste zijn.” Streef er niet naar hogerop te komen, maar vraag om de eer neer te mogen dalen. Dat zal u tot een koning maken.

Ik geloof dat ik overwinnaars heb kunnen onderscheiden tijdens mijn verblijf in verschillende landen. In de meeste gemeenten die ik heb bezocht, heb ik sommige overwinnaars kunnen herkennen. En weet u wie dat zijn? Het zijn zij die 's-morgens vroeg al op waren om de vloer te schrobben. En er is één plaats waar ik nooit naartoe kan gaan zonder mijn schoenen een half uur kwijt te zijn. Maar als ik ze terugkrijg, glimmen ze prachtig. Sommige mensen zijn niet te stuiten om de stoelen te dragen, de lasten te dragen. Het zit in hun hart. Dat zijn de overwinnaars. Dat is

koninklijk. Welnu, moge de Heer ons in staat stellen die gezindheid in ons te doen zijn die ook in Christus Jezus was.

We eindigen met wat er in Lucas 12:32 staat: “Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven.” Dit soort koninkrijk, niet zoals de koninkrijken van deze wereld, maar het hemelse Koninkrijk. Klein kuddeke, wees niet bevreesd. Klein kuddeke, het is uw Vaders welbehagen om u aan de zijde te brengen van het Lam, het Lam in het midden van de troon. Moge de Heer dit onnaspeurlijke doel in ons hart en in ons leven uitwerken.